

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

dispositionis verbis diffusi dicunt. ¶ Et si di-
positionem ex sequenti dispositione facta per
hoc modo videlicet & inducitur disposi-
tionem: qm diuersitas rō non appa-
ret in secunda dispositio declaratur ad pri-
mam dispositionem & simpliciter referatur, igit si
dispositio in prima dispositione rea-
tū inter vocatos, idē de verbali dicēdū est, &
dispositio inducatur, idē de verbali dicēdū est, &
inter q vtroq; modo sint diffusi argu. l. nā
de vulg. & pup. Præterea dico q ex sequē-
te declarari, & ē, vt supra. nisi quod
dispositio determinat, atq; declarationē ha-
bet in causa. ff. de verb. obl. l. coheredi. §. qui
cū filio. §. filio ff. de vulg. & pup. c. cū dile-
cto non habet in c. secundo requirit de app.
l. scriben. in d. coheredi. §. qui partem, &
l. scriben. in ff. de fund. instruc. ¶ Itaque ex
testamento Frixius nuncupatus cōsultuit per
eū dixit, ego vltra eū s. considerauit, ex
testamento ferē oīa, & maxime virgētia adducta
filiis Marcelli, & præsertim dū dice-
retur pro cōseruatione cippi, & agna-
tibus feminis ipsius dictos masculos si
substitutos pretulit, eos tam ex fideicō-
missi ex vulgari substitutione vocādo, ita ex
testamento cēlendu est, q voluerit q
referendos in hac directa substitutione, q
dispositio ex iure accrescēdi resul-
tū, & meūio. §. Iulianus. ff. de leg. 2. &
mēter testatoris coniunctus per ius ac-
crescēdi substitutus perferat. l. quidā testō ff.
de vulg. & pup. ergo multo magis hī masculi sūt ipsi
accrescēdi, cū & ex substitutione exclusi se-
riuerint, & per ius accrescēdi, & sic ex
mēte testatoris facit et l. si viua. C. de bo-
na hoc pōt responderi primo, q hī mascu-
li veniunt ex iure accrescēdi, vt dictū fuit
ex testamento cēlatur in eis hac substitutio, & mens
testatoris, que sub iure accrescēdi cōtinetur
in testō cū ibi no. per Bar. ff. de vulg. & pup. Se-
cundo, q qm filii in casu nostro vellent venire
ex dispositione testatoris, vel ex iure ac-
crescēdi ex mente ipsius, tunc prædicta rō pro-
prie masculis tāquam magis dilecti essēt præfe-
rentur feminis veniant tāquā heredes ex testō
testatoris Antonii Frācisī, in cuius bonis, &
repperunt partes, in gbus Bernardinis, &
repperunt substituti, quā pp illorum obitū
testatoris testatoris caduca fuerūt effectue
pro secundo. C. de cad. tol. rō, & argū-
tū de cōiunctione mēte testatoris cessat. Præ-
terea obiectio procederet, qm de cōiunctione
masculorū constaret, vel saltem dubiū esset
an cōiuncti foret. Sed hoc in casu licet
dispositio, & casu fuerit cōiuncti, tñ in primo
casu exuenit Antonii Frācisī decesserunt, non fuerunt cōiuncti, sed disuncti, &
dispositio ex prædictis colligit, ergo mēs cōie-
ctionis argumētū l. p. inu. §. cū ita. ff. de ver-
bis signifi. qm ipsi in aliquo casu cōiuncti, &
disuncti fuerint arg. corū, que habent in d. l.
que quis pōt quoad quid dici substitutos, &
dispositio vulg. & pupil. ¶ Interrogatus ē fui,
dispositio facta dñe Angelæ vxori, in quo testa-
mento ipsam dñam, masculinā, & usufructuaria
dispositio ipsius testatoris, vñ cū infra scriptis

14 suis hēdibus, donec castē vixerit, & vitā viduāle ser-
uauerit, dotiū suarū fructus cōmunicando, ¶ vtrum
mortuo Antonio Frācisī filio, & hēdē ipsius testō-
ris sine filijs, & descendētibz, p cuius obitū bona hē-
reditatis ad extraneos hēdēs sint peruentura, ipsa
vxor solū debeat habere alimenta, & præminentia il-
la quā in domo testatoris ipso viuentē habere con-
sueuerat iuxta ea, quæ habent in auth. hoc locū. C.
si secun. nup. mul. cū simil. illud in hoc breuiter re-
ctius existimari puto, q mater mortuo eius filio ha-
rede à patre testatore instituto debeat habere, & con-
sequi integrū vsumfructū oīum bonorū testatoris,
præterquā ex legitima debita iure naturæ ipsi filio:
qm licet legatū vim habere coeperit ex psona filij, q
fuit hēres, tñ ex quo in casu nostro legatō hūmōi fue-
rūt adiecta illa verba, donec castē vixerit mortuo fi-
lio, debet vxori vsumfructus, vt colligit ex ijs, que vo-
luit Barto. in l. Titia. §. si ff. de lega. 2. & in l. & si 3. vbi
Imo. §. si ff. de vulg. & pup. & plenius ibidē Alex. col.
5. post Bened. de Plumbino. qui cōcludit, q qm sunt
adiecta illa verba, donec castē vixerit, vsumfructus in-
reger ē à substituto pupillari debet. Ergo & à substi-
tuto per fideic. vel ab hēdibus filij vsumfructus vxo-
ri præstādus erit, vt in terminis cōcludit, & declarat
ē Alex. in cōsi. 40. lib. i. vbi multa allegat, ad quæ me
remitto, aliter in allegationibus non insitendo, q a-
rem apertā, clarāq; oībus esse existimo, & si opus
esset, hanc opinionē tanquam cōm rationibus, &
auctoritatibus infinitis comprobarem: Nunc his
paucis contentus sum. Laus Deo.

- S V M M A R I V M.
- 1 Coniunctis verbis in substitutione, & fideicommissum totum fideicommissum per ius accrescendi debetur, etiam altero ex ijs non exstante.
 - 2 Ius accrescendi etiam inter fideicommissarios vniuersales locum habet.
 - 3 Copula quando in omnibus copulatis sit verificanda, & quæ etiam in vno possit verificari.
 - 4 Disiuncta inter personas honoratas posita quandoque in cōiunctam ex præsumpta mente testatoris resoluitur, & contra, & num. 7.
 - 5 Et hæc præsumpta mens ex dispositione iuris communis, & statuti colligi potest.
 - 6 Filius fratris concurrens cum patruo simul admittitur, & si solus extet, solus etiam ad fideicom. admittitur.
 - 7 Substitutiones secundum ius commune, & statutarium interpretantur, & regulantur.
 - 8 Substitutione fideicommissaria facta duobus copulatiue, si sine liberis decesserint, substitutus admittitur, etiam altero tantum sic decedente.
 - 9 Fideicommissum si sine liberis quando per clericū euaneſcat.
 - 10 Clerico in sacris cōstituto grauato, si sine liberis simpliciter vel si sine liberis ex suo corpore, vel si sine liberis legit. & naturalibus, an, & quomodo locus sit fideicommissio.
 - 11 Conditio turpis, & inhonestā vitatur, & non vitatur.
 - 12 Cautio locus est, vbiunque fideicommissio locus esse pōt.
 - 13 Filij spurij, & nefarij non faciunt deficere conditionem fideicommissi, si sine liberis.
 - 14 Etiam si essent legitimi, & si non modo testator, sed etiam grauatus in dignitate constitutus esset.
 - 15 Substitutio facta sub conditione, si decesserit sine liberis, per solam existentiam liberorum non euaneſcit, nisi etiam mortis tempore extent.

E P I T O M E.

S V B S T I T V T I O N E facta fratribz institu-
tis inuicē de se superuiuentibus, & prædefunctorū fi-
lijs sub pditione, si qs eorū decedat sine liberis legiti-
mis, & nālibz, aliquo ex dictis fratribz, decedere si-
ne fi-

ne filijs masculis legit. & nālibus, ſuperſtitibus ſolū liberis masculis legit. & naturalibus prædefunctorū fratrum hæredū inſtitutorū, dicti liberi fratrum prædefunctorum ex prædicta ſubſtitutione vocati dicunt.

Fidei commiſſum factū clerico et in ſacris coſtituto, qui purē fuiſſet inſtitutus, & eidē ſubſtitutus, ſi decefſerit ſine liberis legitimis, & nālibus, valet & tenet.

Et in eo locus eſt cautioni, de qua i. l. iubenius C. ad Treb. & in toto tit. ff. de C. vt lega. nom. cau.

CONSILIVM LXXIII.

QUOD eueniente caſu, q̄ dominus Cornelius deccedat ſine liberis masculis legitimis, & naturalibus, ſed ſuperſtitibus liberis masculis legitimis, & naturalibus prædefunctorū fratrum hæredū inſtitutorū, dicti filij, ſeu liberi prædefunctorū fratrum dicantur vocati ex ſubſtitutione i teſto facta, iudicio meo notiffimi iuris eſt: q̄ licet dicti liberi fratrum prædefunctorū fuerint vocati copulatiuē cū fratribus teſtatoris hæredibus inſtitutis, t̄ tñ ex quo cum ipſis fratribus in ſubſtitutione, ſeu fidei commiſſo ſunt cōiuncti verbis iuxta ea, quæ habentur per Bal. in l. vnica §. his itaq; C. de cad. toll. l. triplici §. de verb. ſign. ipſis liberis totū fidei commiſſum deberet per ius accreſcendi, t̄ q̄d habet locū etiā inter fidei commiſſarios vniuerſales, vt eſt text. & ibi Bal. in d. l. vnica §. vbi autē C. de cad. toll. & Bal. in d. l. vnica §. his itaq; in vlt. col. i. ver. oppono dñ hic & c. & hec eſt cōis opinio, vt attellatur laſin l. re cōiuncti ff. de leg. 3. bonus text. in l. Lucius §. pater ff. ad Treb. Pau. de Caſt. in conſil. 266. in 2. libro nouo rñ cōſiliorū incip. in q̄one & c. in j. col. ¶ Præterea t̄ cer de natura copulæ & ſit, vt veriſicet in oib; copulatis, alioquin non habet locū diſpoſitio, vt in l. q̄ hæredi plures ff. de cond. inſt. l. ſi quis ita ſtipulatus ff. de verb. obl. cum ſim. tñ hoc eſt verū, q̄n copula & ponitur cōditionaliter, ſeu in conditione, vt ibi, ſecus ſi copula & poneretur in diſpoſitione partiuiuē, hoc eſt inter plures, q̄ eſſent vocati ſimul ad aliquā diſpoſitionē, vt inter ſe partes facerē, quia tñc nō requirit cōcurſus oīum copulatorū, immo veriſicari pōt in altero tantū l. Lucius §. Caio ff. ad Treb. ita dicit Bal. in d. l. vnica §. vbi autē in ver. vlt. ſcias, & bene facit, q̄d voluit Bar. in l. ea tñ adiecto in prin. ff. de lega. 3. vbi dixit, q̄ ſi maritus legauit vxori ea, quæ emptæ, & quæ paratæ ſunt cā vxoris, debentur etiā ea, quæ tñ paratæ ſunt eius cā per plura iura, non obſtāte, q̄ natura copulæ ſit, q̄ vtrunq; cōprehendat, vt in d. l. qui hæredi plures, ſed in caſu noſtro copula & non ponit inter perſonas honoratas cōditionaliter, ſed partiuiuē, & diſpoſitiuē ergo & c. ¶ Præterea t̄ ſicut deſuncta poſita inter perſonas honoratas reſoluit in cōiunctā, quia talis præſumitur mēs teſtatoris l. cū qui dā C. de verb. ſign. facit text. in l. Lucius ff. de hæ. inſt. & in l. generaliter in prin. C. de inſt. & ſubſtitu. ſub cond. fac. l. cū pater §. pen. ff. de leg. 2. ita ex præſumpta mente teſtatoris cōiuncta debet reſolui in diſiunctā, vt voluit Alex. in conſil. 93. in 3. vol. in 3. col. in duobus locis: t̄ Præſumpta autē mēs colligitur ex eo, quod ius cōe, vel ſtatutariū diſponit, q̄a voluntas deſuncti ſemper cēſetur eſſe conformis diſpoſitioni iuris, vt cōiter doctores oēs volunt per illū text. in l. heredes mei §. cum ita ff. ad Treb. t̄ Sed ius cōe, ac etiā ſtatutariū vult, q̄n filius fratris concurrat cū patruo, ſimul admittat, ſi verō ſoli filij fratris extent, q̄ ſoli admittantur etiā ad fidei commiſſum, gl. cōiter approbata in l. cum ita §. in fidei commiſſo ff. de lega. 2. Alex. in l. heredes mei §. ſi. ff. ad Treb. & in conſil. 88. & in conſilio 137. in j. vol. auth. ceſſante C.

de legiti. hæredi, ergo mens teſtatoris v̄ fuiſſet in caſu noſtro, q̄ ſi filij fratris præmori ſoli ſuperſtitibus ipſi ſoli admittant: t̄ cōiuncta igitur hoc in caſu reſoluetur in diſiunctā, facit text. in l. cōiunctioe & in l. ſape cū ibi no. ff. de verb. ſign. & dicit Ioan. Imo. in c. 2. de reſcrip. q̄ pp mentem diſpoſitionis præſumptam copula ſtat pro diſiuncta, & e. 2. quia ſua copula ſeu cōiuncta ponitur pro alia pp mentem diſpoſitionis, gl. in l. eas cauſas. ff. de qd. & dem. ¶ Adde q̄ in terminis proprijs huius ſubſtitutionis, de qua agitur, q̄ debeat regulari, & intelligi ſm ius cōe ſtatutariū, voluit Ale. in conſil. 127. in j. vol. vbi voluit, q̄ ſi ſubſtitutio ſit facta hoc modo, & altero corū fratrum deccedente ſine liberis, ſubſtituo ſuperuentem, & eius filios, tunc filij fratris ſuperuentis admittantur, ſm quod voluit ius cōe, ſeu ſtatutariū debere admitti ad ſucceſſionē ab interſecto, & hoc ordine ſucceſſiuos; ſed in caſu noſtro filij fratris, q̄ cōcurrunt cum patruo, ſimul admittantur ad ſucceſſionem, q̄n verō ſoli ſuperſtitibus ipſi ſoli admittantur iuribus ſupra allegatis, ergo ſubſtitutio ſimiliter eſt intelligenda, quia talis præſumitur mens teſtatoris fuiſſe. ¶ Præterea ſi in caſu noſtro attenderet natura copulæ, de qua in d. l. qui hæredi, ſequeretur, q̄ ſi eueniſſet caſus, in quo alter ex fratribus inſtitutis decefſiſſet ſine liberis, ſed ſuperſtitibus ſoli alijs fratribus inſtitutis, & non prædefunctorū, ſeu prædefunctorū liberis, tñc fratres ſubſtituti nō potuiſſent accipere ſubſtitutionē, ſeu ex fidei commiſſo, propterea q̄a copulatiuē vocati fuerint fratres ſuperſtitibus, & prædefunctorū liberis q̄d profecto eſſet & expreſſa mente teſtatoris, vt colligitur ex verbis illis ſubſtitutionis, & illos inuicē ſubſtituit, iuncta l. Lucius ff. de hæ. inſt. l. heredes mei §. ſi. & melius in l. ſi. ff. ad Treb. & hucusq; ita ſeruati ſunt inter dictos fratres inſtitutos, ergo dicendū eſt, ſi aliquis ex inſtitutis deccederet ſine liberis, & ſuperſtitibus tñ filijs prædefunctorū. ¶ Vltimo t̄ q̄n facta eſt ſubſtitutio fidei commiſſaria duobus copulatiuē, ſi ſine liberis deccederet, & alter tñ mortuus ſit ſine liberis, ſubſtitutus admittitur. nō attendenda natura copulæ, vt eſt text. in l. Lucius §. Caio, & in l. heredes mei §. cū ita cū ibi no. per Doc. ad Treb. ſi ergo hoc cōtingit, q̄n copula & ponitur inter grauatos, quo caſu dicit tractari de onere, & de grauamine reſpectu ipſorum, quibus facta ſuit ſubſtitutio, vt habet in lex tribus, & in l. q̄m in prioribus per j. & Doc. C. de inoſt. reſt. multo magis hoc dicendū eſt, q̄n copula & i ſubſtitutione fidei commiſſaria eſt poſita inter ipſos honoratos, q̄a corū reſpectu dī tracta ri de fauore, arg. l. cū quidā ff. de lib. & polli. ¶ Quo ad ſm dubiū, an ex quo dñs Cornelius eſt clericus beneficiatus, dicatur fidei commiſſum euaniſſe iuxta text. in §. ſed & hæc præſenti in auth. de ſanc. epulæ in c. in præſentia de probatio. per Bar. in l. heredes mei in ſi. ff. ad Treb. Reſpondeo, t̄ q̄n non, quia ad hoc non habet locum diſpoſitio d. §. ſed & hæc præſenti requiritur, q̄ ſit clericus regularis, qui proſeſſus in aliqua eccleſia, ſine in aliquo monaſterio, vt ibi dicitur clericus, ibique perpetuo maneat, nam tunc, vt bona illa acquirantur monaſterio, & eccleſiæ, euaniſcit fidei commiſſum, ita voluit gl. in d. §. quam ſequitur Abb. in d. c. in præſentia autem illum text. in d. §. ſed & hæc præſenti de clerico ſeculari, vt plures intelligit d. c. q̄ ad hoc, vt habeat locum illa diſpoſitio, quia eſt multum exorbitans à regulis iuris, & a mente teſtatorum, & conſequenter ſolum vendicat ſibi locum in caſu ſuo, & non in alio; vt omnes tractant d. c. in præſentia, & in d. §. ſed & hæc, & habetur Sal. in l. generaliter §. cū autem C. de inſt. ſubſtitu.

deceat primo, qd sit clericus in ordinibus
 legitimis, ut amplius non sit spes, ut possit ha
 beret, & naturales, & ex legitimo ma
 tria, hoc est, quod dicit ille tex. hoc etiā so
 lutiū dicitur, & dicitur in ecclesiis, secundo, qd bo
 na vita in ijs perseverauerint, secundo, qd bo
 na fidei commissio acquirant ecclesiā, cui
 res sub tali cōditione & c. & ita
 intelligit oēs doctores antiqui & Moder
 ni. Decius inquit esse cōm opinionē, mul
 ti allegant, hoc est etiam de mente Bar. in d. l. hā
 re, quia non concurrunt in dño Cornelio,
 & bonis & maxime subiecta fidei commissio nō
 acquiritur ecclesiā, seu pia causā, sed heredi
 tati, in c. j. quia nos, c. requisisti de te
 stam. in c. j. de success. ab intest. & prædicta pro
 pterea est hares institutus secularis, qui
 natus sub conditione, si decesserit sine libe
 ris, sed quando testator instituit herē
 sub conditione in sacris, ipsumque graua
 tes de restituendo hereditatem, si decede
 ret, nunc illa verba, si decesserit sine libe
 ris, de ijs liberis, quos iuste habere pōt, &
 illa, & nō de liberis spurij, ut voluit Bart.
 libris in fin. per illū tex. & Ar. in l. i. quis
 ff. de lib. & posth. & hic non est casus nō
 testator instituit monachū, vel cleri
 cis constitutū, illumq; grauaſſet si de
 beret ex suo corpore, & sic fuisset vſus
 iustitiae importūbus, ut quia dixisset, et
 sine filiis, seu liberis legitimis, & natura
 libus ad ecclesiam, seu monasteriū, & cō
 tra filios, seu liberos legitimos tantum re
 positum, utrum sit locus fidei commissio, Bar.
 adus in fi. voluit fidei commissum esse nul
 lum, argumentū l. quoties ff. de cond. &
 test. secundum Bar. inducendum; nā sic
 institutus constitutus ad fornicandum; & ad
 vitium, & ad peccatū inuitantē esse reiicien
 dum, non autē ipsa vitare: hoc enim
 non in honeste, & turpis conditionis, ut vi
 tium vitet, & reprehenda. C. de inst. & sub
 cond. ff. de cond. la. j. & la. 2. ff. de cond.
 & cond. appof. ergo in casu isto dicitur fa
 cium fidei commissum simpliciter post mortē reiectis
 sine liberis, quā in se continet turpitu
 dinem, ex quo inuitant clericū ad for
 nicandum, & hac opinio est verior,
 & iudicanda; Ioan. vero de Imola in d. l. i. quis
 post Angelum dicit opinionem Bar. nō
 quando clericus in sacris constitutus ha
 beret filios legitimos ab habente potesta
 tem, & rite; quia tunc tenet fidei commissi
 onem, sed in casu nostro dominus Cornelius
 non habet filios legitimos, ergo fidei commissi
 onem non procedit id, qd dixit Bar.
 & quod non respondet tamen Ioā. de Imola.
 & quod super quo fundata est ratio Bar. ni
 si ex quo adiunt filij legitimati, qui pos
 sunt habere substitutū, tunc nō habetur amplius
 peccatum, nec qd quis possit inuita
 re ad fornicandum, quod clarē demonstro, nam na
 turā excludunt substitutum vocatum sub cō
 ditione decesserit sine liberis. l. ex facto. §. si qd ro
 gatus sit. & omnes cōmuniter. ff. ad Treb. &

cōmuniter doctores in d. c. in praesentia post gl. j. &
 tñ huiusmodi filij haberi non possunt absque pecca
 to, & fornicatione; sed ex eo, qd sunt tales, qui de iure
 possunt excludere substitutum, & facere deficere il
 lam conditionem, si decesserit sine liberis, ut supra,
 non habetur cōsideratio, qd tales nō possint haberi
 absque peccato, vel fornicatione ita dicimus in ca
 su nostro, qd ex quo filij spurij legitimati faciunt de
 ficere cōditionē illam, si decesserit sine liberis, & ex
 cludūt substitutū, nō est habenda rō peccati, ut in ter
 minis sensu lo. de Imo. qui sic debet intelligi. ¶ Cōsi
 derādū est et, si aliter dici posset, & bene, & iuxta mē
 tem iurū, qd aut testator instituit clericū constitutū
 in sacris sub conditione, si cum liberis decesserit, &
 si sine liberis decesserit, illi substituit Titium, & tūc
 fidei commissum non tenet, & vitatur, quia fuit factū
 in pōnā haredis non habentis liberos, & hic est pro
 priē casus d. l. quoties, ubi mulieri fuit relictum, si nō
 contraxerit matrimonium, & si contraxerit, graua
 uit per fidei commissum restituere, dicitur ibi. qd fidei
 commissum mulier nō tenetur restituere, etiam si nub
 at: & in hoc casu loquitur Bar. per text. quem allegat,
 qui loquitur in istis terminis, quia dictū doctoris de
 bet intelligi sū legē, quam allegat Bar. in l. nō solū.
 §. liberationis. ff. de libera. lega. & iste nō est casus no
 ster. Aut testator instituit clericū in sacris constitutū
 purē, & simpliciter, & ei substituit, si decesserit sine
 liberis legitimis, & naturalibus, seu ex suo corpore
 descendantibus, & hic est casus noster, in quo est ani
 maduertendū, qd institutio nō fuit facta sub cōditio
 ne explicita, & expressa, sed simpliciter, & purē, fidei
 commissum verō sua cōditione, si decesserit sine libe
 ris legitimis, & naturalibus, qd fidei commissum dē ha
 bere cōditionē vnā explicitā, & expressā, videlicet,
 si decesserit sine liberis, qd restituat, item illā condi
 tionē, si decesserit cum liberis, qd non restituat, argu
 mento l. aliquando in fi. ff. de cond. & demon. & cōdi
 tio explicita, & expressa dē honesta, nec inuitat ad
 peccatum, nec dē turpis, implicita verō, & tacita dē
 turpis, & per eam, quis inuitaretur ad peccādū, hoc
 est ad fornicandum; & inspicenda est, & attendēda
 explicita, & expressa, quā non est turpis, non autem
 implicita, & tacita, qm̄ illa venit in consequentiam
 explicita, & ex eius sensu cōtrario, ut patet, & dictū
 est; qui sensus contrarius, & implicitus nō est sumē
 dus, qn̄ ex eo resularet absurdum, & intellectus iuri
 contrarius l. 2. C. de conditionibus infer. ex quo seg
 tur, qd fidei commissum in casu isto, qn̄ factum fuit sub
 conditione nō turpi explicita, & expressa, valet, & te
 net, quia non debet attendi conditio implicita, & ta
 cita, quā a contra conditionis expressae sumitur quā
 do talis conditio tacita esset in se turpis, & inuitaret
 ad peccādum. Ita in terminis declarat Sal. in d. l. qua
 liter. §. cum autem in fi. verbis; & iste non est casus
 d. l. quoties, & consequenter non est casus, in quo lo
 quitur Bar. in d. l. haredibus in fi. & ita resideo, qd do
 minus Cornelius dicitur grauat per fidei commissi
 onem, si contingat ipsum decedere sine liberis legiti
 mis, & nālibus, prout supra declaratum fuit. ¶ Quo
 ad tertiū, an sit locus cautioni, de qua in l. iubemus.
 Cad Trebe. & in l. cum archimedoram, & per totū.
 ff. & C. ut lega. & fidei com. no. ca. respondeo, qd sic, ut
 in d. l. iubemus cum simi. ¶ ex quo enim locus po
 test esse fidei commissio, ut supra conclusum fuit, se
 quitur, qd locus est cautioni, ut in iuribus praallega
 tis. l. cum tale. §. j. cum ibi nō. per gl. & d. c. ff. de cod.
 & demon. Non obstat, qd dictus Cornelius habeat fi
 lios, ergo, & c. ¶ quia responderet primo, quod ta
 les filij non sunt tales, propter quos cessare debeat fi
 dei commissum, sunt enim spurij, & nefarii, qui non
 faciunt

faciunt deficere cōditionē illam. si decesserit sine liberis, immo nō sunt nominandi filij, seu liberi, auth. ex cōplexu C. de incest. nup. auth. licet C. de nat. lib. & habetur in lex factio §. si quis rogatus, & ibi Bart. ff. ad Treb. gl. & Doct. cōter in d. c. in præsencia: ¶ Secundo ¶ testator non cogitauit de huiusmodi filijs, Bar. in d. l. heredibus in fieri, etiam si essent legitimarij, qm̄ attenta nobilitate, & dignitate nedum testatoris, sed etiā ipsius grauati, quæ est attendenda, nō est verisimile, q̄ testator cogitauerit de huiusmodi filijs legitimatis, qui nō possunt haberi absq; peccato, vt ibi per Bar. in d. l. heredibus, & in d. §. si quis rogatus, ibique Imola, & Alex. Vnde cū do, Cornelius sit clericus, & in dignitate clericali cōstitutus, & fortē sacerdotali, nō est præsumentū, q̄ cogitatu fuerit de huiusmodi filijs et legitimariis. ¶ Præterea, & si hi filij essent tales, qui possent facere deficere fideicommissū (quod negatur) tñ ex quo possunt præcedere dicto Cornelio, locus esse debet prædictæ cautioni, vt est rex. clarus in d. l. iubemus, ¶ q̄a substitutio facta sub illa cōditione, si decesserit sine liberis, ad hoc, vt eua nesciat, nō sufficit, q̄ grauatus habeat filios, sed requiritur, q̄ decesserit cum filijs, & ideo inspicere debet tps mortis grauati, an habeat filios, seu liberos, nec ne, vt in lex factio §. p. ff. ad Treb. c. Raynuius de testa. gl. in d. c. in præsencia in j. gl. & ibi doct. omnes, sed si lijd. Cornelij possūt præcedere patri suo ergo & c. Paucique sunt dies, cum domini de rota ita in alia causa iudicauerunt. Laus Deo.

S P M M A R I V M.

- 1 Vltima voluntas defuncti modis omnibus seruanda.
- 2 Filij vna, eademq; persona cum patre, & pars corporis patris esse censentur: Et quid quoad acquirendum nu. 19.
- 3 Relictū alicui sub cōditione vel die incerta, si is, p̄dēte cōditione, vel die incerta, sit mortuus, remanet apud heredē, à quo fuit relictū: Et qñ id sit verum, & qñ secus nu. 21.
- 4 Institutus in vsumfructu dicitur et institutus in proprietate, sed grauatus alteri restituere, qñ alius post illius mortē fuit institutus, Et an, & qñ id sit verum, & qñ nō nu. 10.
- 5 Fideicommissum factum caducum remanet penes heredem: Et quando hoc procedat, & quando non nu. 22.
- 6 Fideicommissum, seu relictum conditionale ad liberos suos transmittitur Contra nu. 17.
- 7 In fideicommissaria substitutione an locus sit iuris accrescēdi, & numero 8. & 14.
- 9 Institutus in vsumfructu alicuius rei, alio heredē vniuersaliter instituto, censetur esse loco legatarij.
- 10 Relictum alicui factum de vsumfructu, alij post eius mortem plena proprietate relictū, quando valeat, & quando non.
- 11 Additione hereditatis omnia in testamento disposita cōfirmantur, & e conuerso omnia corrumpunt.
- 12 Vsumfructu alicuius rei relictū alicui, & post illius mortē plena eiusdem rei proprietate alteri relictū, penes heredē proprietatis, viuente vsumfructuario, esse dicitur.
- 13 Et an renouabiliter.
- 15 Legatarius quando possit rem legatam propria auctoritate apprehendere.
- 16 Testator potest legatario, seu fideicommissario facultatem apprehendendi rem propria auctoritate concedere.
- 17 Legatum, seu fideicommissum conditionale factum etiam filijs non transmittitur, quādo is, cui fuit relictum pendente cōditione, decessit, & nu. 20.
- Secus in legato puro, & in quibuscūq; casib; sp̄alibus, nu. 18.
- 23 Disputandum non est, vbi casum legis habemus.

E P I T O M E.

VSVFRVCTV Prædij vni toto tpe vitæ suæ relictū, & post illius mortē eodē prædio iure institutionis aquis portionibus relictū Caio, & Titio filijs

suis, quos etiā heredes vniuersales postea instituit vsumfructuarius decessit. superstitibus Caio, & Titio prædefuncti, prædij totū ad Caiū duntaxat exclusis filijs Titij, partim ex substitutione, partim ex iure cōiunctionis, seu accrescēdi spectare, hic probatur.

CASVS CONSILII.

INCENTIVS testator iure institutionis vltra alias res Isotta, & Camilla filiabus suis simul, & coniunctim reliquit portionis: Et casu, quo vna ex dictis Camilla, & Isotta teri præcederet, tūc & eo casu voluit portionē dicti vsumfructus illius præcedētis alteri superstiti toto tpe vitæ suæ accrescere, post mortē vero cuiuslibet earū dictā possessionē iure institutionis aquis portionibus reliquit Iulio, & Bernardino filijs legitimis, & naturalibus infra scriptis: In oibus autē alijs suis bonis herede vniuersale Iulium prædictum filiū suum instituit & c. Conditio testis, mortis Vincentius testator, omnibus filijs, & filiabus suis superstitibus, eiusq; hereditas fuit per Iulij herede institutum adita: Isotta etiam, & Camilla vsumfructum dictæ possessionis agnouerūt. Postea decessit Iulius pluribus filijs superstitibus. Deinde Isotta defuncta est superstitē Camilla, cui pars vsumfructus Isottæ creuit iuxta l. j. & per totū ff. de vstr. accrescen. Post aliquod tempus Camilla quoque diem suū clauit extremum, superstitibus Bernardino fratre, & nepotibus suis natis ex Iulio eius fratre. Filij ipsius Iulij petunt partem dictæ possessionis, quæ fuerat Iulij patris sui, iure transmissionis, Bernardino autem dicit illam ad se spectare iure coniunctionis, exclusis filijs Iulij, quaritur, quid iuris.

CONSILIVM LXXIII.

ISA facti specie, & qñe proposita, ad fauorem filiorū Iulij facere vt, quia si Iulius Isotta, & Camilla superstitibus, nulli dubij, q̄ partem dictæ possessionis habere debuisset virtute substitutionis factæ, vt perflatorē fuit ordinatum, quia ¶ vltima voluntas defuncti modis oibus seruanda est c. vltima l. 3. q. 2. ergo & ipso Iulio, vt supra, mortuo eius filij loco eorum pris ad partē illā sūt admittēdi, cū ¶ vna eademq; persona filij cū patre censentur l. si. C. de impub. & alijs instit. in fi. & vox filij vox patris censetur l. filius dum, & l. quod dr ff. de ver. obl. Spe. in tit. de testē §. i. veritem q̄ est parēs, & de loca §. 6. ver. 7. & filius talis est, quālis est pater, seu sape patri similis esset solet casus de, q. j. Spe. in tit. de feud. §. 2. ver. 5. & quo patri placet, filio placere præsumit, & pars corporis patris esse censetur l. cum scimus C. de agric. & cens. lib. 11. & l. si, si quis C. de nuptijs. ¶ Secundo ¶ qñ vnus ad rem certā testō sub aliqua cōditione, vel sub die incerta est vocatus, & pendente cōditione, vel die incerta mortuus, tūc illud, qd fuit sibi relictū, remanet apud illum, à quo fuit relictū, & sic apud heredē, qui ad legatorū præstationē de iure tenet l. vnica §. fin. autē aliquid C. de cad. toll. cum §. legatum inst. de lega. 2. legatū ff. de lega. 2. In casu autem nostro post mortē Isottæ, & Camillæ & sic sub die incerta pars prædij fuit in effectu Iulio relictā, & pendere eūdem diei decessit, ergo pars illa debuit remanere apud Iulij rem quā heredē, à quo relictā dicebat, ipso vero nō extitēte apud suos heredes, q̄ eius loco ad legatorū præstationē tenent d. §. fin. autem cum ijs, quæ notat Alex. in l. coharedi §. cum filia, & in l. qui duos in fin. ff. de vulg. & pup. Bart. in lex duobus §. filium in fin. ver. eodem tit. Alex. in l. pater filiam in fin. colum. 3. ff. de legem